WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2017/03/4 – 26.03.2017

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie!

Dziś przeżywamy czwartą niedzielę Wielkiego Postu, w której w liturgii pojawia się kolor różowy. Przypomina nam o potrzebie radosnego, pełnego nadziei wzmożenia wysiłku wielkopostnego nawrócenia. W górę serca! Pan czeka na nas w słowie Bożym, przy ołtarzu, w konfesjonale i przy człowieku potrzebującym, zwłaszcza „najmniejszym".

Jeśli ktoś miałby problem z wyborem właściwych dla siebie form ćwiczeń duchowych to zapraszam do rozmowy. Nadal zachęcam wszystkich do służby wzajemnej we wspólnocie parafialnej. Jest tyle potrzeb, które czekają.

I pamiętajmy, że czas świąt rozpocznie się już w Wielki Czwartek wieczorem.

ks. Robert Grohs, Proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Słowo Boże jest żywą siłą, zdolną doprowadzić ludzkie serca do nawrócenia." (25.03.2017)

„Pamiętajmy o tak licznych braciach i siostrach chrześcijanach, którzy znoszą prześladowania z powodu swojej wiary. Jednoczymy się z nimi." (24.03.2017)

„Post jest owocny, kiedy towarzyszy mu konkretna miłość bliźniego, zwłaszcza tego w trudnościach." (23.03.2017)

„Niech pewność wiary będzie siłą napędową naszego życia." (15.03.2017)

„Choć jesteśmy ludźmi małej wiary, Pan nas zbawi. Pokładajmy zawsze nadzieję w Panu!" (22.03.2017)

„Pilne jest zasiewać dobro: niestrudzenie kultywować sprawiedliwość, szerzyć zgodę, wspierać integrację." (21.03.2017)

„Św. Józef, Oblubieniec Maryi i Patron Kościoła powszechnego, niech was błogosławi i strzeże. I najlepsze życzenia dla ojców!" (20.03.2017)

„Proszę was, budujcie mosty, a nie mury, zło zwyciężajcie dobrem, a zniewagę przebaczeniem i żyjcie w pokoju ze wszystkimi." (19.03.2017)

Papieska intencja ogólna na kwiecień 2017: Aby młodzież umiała wielkodusznie odpowiadać na swoje powołanie, rozważając poważnie również możliwość poświęcenia się Panu w kapłaństwie lub w życiu konsekrowanym.

Święta myśl od świętych:

„Jezus: «Teraz połóż głowę na piersiach moich, na sercu moim i zaczerpnij z niego siły i mocy na wszystkie cierpienia, bo gdzie indziej nie znajdziesz ulgi, pomocy ani pociechy. Wiedz o tym, że wiele, wiele cierpieć będziesz, ale niech cię to nie przeraża, ja jestem z tobą »" (św. Faustyna Kowalska, *Dzienniczek*, 36)

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś o 11:00 odbędzie się spotkanie rodziców i uczniów I klas gimnazjalnych, którzy w Niedzielę Palmową pojadą do Częstochowy, by złożyć na ręce ks. Arcybiskupa Metropolity podania z prośbą o udzielenie sakramentu bierzmowania i tym samym uroczyście rozpoczną swoje przygotowanie. Wyjazd do Częstochowy za dwa tygodnie o 13:45. Powrót około 17:00.
2. W tym tygodniu przypada pierwsza sobota miesiąca. Zapraszamy z tej okazji na 9:00 na Mszę św. i nabożeństwo, którego życzyła sobie Matka Boża w Fatimie. Zachęcamy także do wyjazdu na Jasną Górę, jak w ubiegłym miesiącu, o 6:40 spod plebani. Zgłoszenia przyjmujemy do czwartku.
3. Polecamy nowy numer tygodnika „Niedziela", a w nim między innymi wywiad z Marcinem Kwaśny, producentem filmu „Wyklęty" o żołnierzach niezłomnych. W dodatku częstochowskim znajdziemy relacje i komentarze dotyczące jubileuszu 25-lecia archidiecezji częstochowskiej.
4. Krąg biblijny odbędzie się w środę po Mszy św. wieczornej. Spotkanie Akcji Katolickiej we czwartek, a KSM w piątek po Drodze Krzyżowej dla młodych. Zapraszamy! W poniedziałek o 16:45 – pierwsza próba asysty liturgicznej przed Świętym Triduum Paschalnym. Również w poniedziałek o 17:15 – rozpoczęcie egzaminu teoretycznego przed sakramentem bierzmowania dla III klas gimn.
5. Do zawarcia sakramentu małżeństwa przygotowuje się Tomasz Chaładus z parafii św. Maksymiliana Marii Kolbe w Częstochowie i Monika Misiak z naszej parafii. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tego małżeństwa, zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.
6. Nadal zachęcamy do nabycia w zakrystii lub kancelarii świec na stół wielkanocny, tzw. paschalików. Dochód przeznaczony jest na prowadzenie przytuliska dla 45 kobiet z 35 dziećmi.
7. Wczoraj grupa naszych parafiach przystąpiła do dzieła Duchowej Adopcji. Gratulujemy! Niech Pan błogosławi tych, którzy decydują się na piękną bezinteresowną miłość przez walkę duchową o życie nienarodzonych.
8. Możemy już zgłaszać się po zamówione obrazy św. Józefa Wręczyckiego.
9. Dziś po Mszach św. oglądamy w kościele film o „Posiłkach Maryi", przepięknym i skutecznym dziele miłosierdzia wobec głodnych dzieci w najbiedniejszych zakątkach świata.

Dlaczego Bóg nie powołał Aniołów…?

Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia,
i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. (Mt 6,14)

Czasem dobrze postawione pytanie jest ważniejsze, niż odpowiedź na nie. Odkrywcze pytania rzucają nowe światło na znaną nam rzeczywistość i potrafią ukierunkować i motywować nasze myślenie i działanie tak, że odpowiedź na nie staje się zbędna. Niestety, mało słyszę takich pytań w dzisiejszym, pośpiesznym i na ogół bezrefleksyjnym świecie, a za to bardzo dużo banalnych odpowiedzi na banalne pytania.

W jednej z moich ulubionych audycji radiowych „*Przez uszy o duszy*" – prowadzonej przez

o. Marcina Ciechanowskiego – w każdy czwartek (Radio Jasna Góra 100,6MHz, godz. 21:30) padają takie pytania, które nie raz sprawiają w mojej głowie lawinę myśli i uczuć.

Dlaczego Bóg nie powołał Aniołów – na swoje ziemskie sługi – do głoszenia ewangelizacji i wzywania do nawrócenia, a wybrał do tej roli ludzi: apostołów, kapłanów, świeckich…?

Powód jest prozaiczny, ale nie oczywisty – dla większości z nas.

Aniołowie, nie znający natury grzechu, nie mający „wiedzy" o rachunku sumienia – w swej czystości duchowej potępiliby nas grzeszników, nie dając nam szansy na wieczne zbawienie. Nie zrobiliby tego z wyrachowania, z poczucia sprawiedliwości czy z innych przyziemnych powodów, ale z naturalnej czystości i miłości swojego jestestwa.

Człowiek został wyróżniony przez Boga bardziej niż Aniołowie. Człowiek zastał stworzony na obraz i podobieństwo Boga. Człowiek został obdarzony wolną wolą, która daje mu niemal całą władzę nad swoim życiem. Bóg dał człowiekowi bezcenną łaskę Eucharystii, pokarm życia wiecznego. Człowiek, jako istota grzeszna, został wybawiony od śmierci wiecznej. Bóg posłał swojego Syna na śmierć krzyżową, jako ofiarę przebłagalną za grzechy człowieka. Od człowieka i jego woli zależy, czy skorzysta z tej ofiary Chrystusa.

Nasze usta są lub mogą być kłamliwe, ale Bóg i tak chce, abyśmy tymi samymi ustami głosili Boże słowo, byli dla innych przewodnikami na drodze do zbawienia. Szczególnie dotyczy to ludzi głoszących Dobrą Nowinę z Bożego powołania, przypieczętowanego sakramentem kapłaństwa. Na nich, na kapłanach – spoczywa największa odpowiedzialność przed Bogiem, ze swoich ziemskich wyborów wolnej, człowieczej woli.

We wnętrzu swoim czuję, że w życiu człowieka najważniejsze są trzy drogi / wybory prowadzące do zbawienia:

- miłość do Boga ponad wszystko,
- przebaczenie win tym, którzy nam zawinili, oraz

- przyznanie się do swoich grzechów przed Bogiem, w sakramencie pokuty i pojednania.

Niespełnienie którejś z nich, źle wróży a właściwie daje pewność, że prowadzi do wiecznego zatracenia duszy.

Św. Franciszek powiedział: „*Ukrzyżowany to moje dzieło, ale i mój ratunek*".

Człowiek wierzący, widząc krzyż powinienem widzieć w nim jednocześnie trzy obrazy swoich relacji z Bogiem:

- Człowiek zabija Boga (Boga w osobie Jezusa Chrystusa);
- Bóg wybacza Człowiekowi;
- Bóg obdarowuje Człowieka (zbawieniem, miłością, miłosierdziem).

W krzyżu widać też, dlaczego nasza ludzka logika i poczucie sprawiedliwości chodzi innymi drogami niż wola Boża.

Człowiek zabija Boga a Bóg wybacza mu i jeszcze go obdarowuje. Krzyż tłumaczy nam też, że Królestwo Boże nie jest z tego świata i zrozumieć Go niepodobna.

Lepiej Boga pokochać, niż zrozumieć.

Jesteśmy ulepieni z gliny. Z gliny, z prochu powstaliśmy i tu, na Ziemi – w proch się obrócimy. Jednak to gliniane naczynie, nietrwałe i kruche, jakim jest człowiek, przechowuje tak wielki skarb, wielki dar, którym jest w nas – duch wiary, Boża iskra, powołanie do posługi apostolskiej i ukazywanie innym światła Ewangelii, a wszystko to – mocą Bożą, a nie swoją. Przekonuje nas o tym św. Paweł, w 2 liście do Koryntian:

„Przechowujemy skarb w naczyniach glinianych, aby z Boga była owa przeogromna moc, a nie z nas. […] aby życie Jezusa objawiło się w naszym śmiertelnym ciele" (2 Kor 4,7-11).

Prawdziwa moc w nas, tak naprawdę nie jest naszą mocą, jest mocą Bożą. Gliniane naczynie, to my. Jednak pomimo naszej kruchości i naszych słabości mogą się przez nas dokonywać **sprawy wielkiej, Bożej wagi**, bo – powtórzę to raz jeszcze – **dokonują się w nas mocą Bożą**. Jest to niezrozumiałe, ale jakże cudowne, że Bóg chce się posługiwać słabymi, grzesznymi narzędziami, aby dokonywać wielkich rzeczy, pokazywać innym, że jest nadzieja, dawać poczucie sensu życia, pokazywać, że są ważniejsze i piękniejsze sprawy na tym świecie niż my sami, niż nasze małe ambicje i potrzeby!

Boże, obdarz nas swoim światłem i mocą!

Jezu, bądź nam Drogą, Prawdą i Życiem.

P.S. *Wszystkich lubiących dobre pytania i poszukujących dobrych odpowiedzi z zakresu wiary i naszego zbawienia zachęcam do odsłuchania i przemyślenia audycji prowadzonych przez o. Marcina Ciechanowskiego, udostępnionych w Internecie na stronie:*

http://archiwum.radiojasnagora.pl/audycja?tytul=Przez%20uszy%20do%20duszy

Wiesław Chrzanowski

Rekolekcje wielkopostne

Za nami rekolekcje wielkopostne, które prowadził Ojciec Wojciech Dec OSPPE (Paulin). Słownik Wyrazów Obcych (PWN 1980 r.) podaje definicję rekolekcji w Kościele Katolickim jako „zespół praktyk religijnych mających na celu osiągnięcie skupienia wewnętrznego i odnowienia moralnego, powtarzanych okresowo lub odbywanych z okazji ważnych aktów religijnych". Uważam, że rekolekcje powinny zatem skłonić mnie do przemyślenia swojego życia i odkrycia potrzeby szukania tego, czego pragnie ode mnie Bóg.

Sposób narracji Ojca Wojciecha – prostota słów (bez zbędnych „ozdobników"), jasny i czytelny przekaz myśli jest kwintesencja tego, czego istotnie oczekuję. Ojciec Wojciech opierając się w swoim nauczaniu na wyjątkowo bogatych w treść czytaniach liturgicznych, zagłębiając się w bogactwo słowa Bożego, oprócz zwrócenia mojej uwagi na to, że słowo Boże jest jedynym źródłem mądrości i wszelkiego prawa, tym samym zachęcił mnie do lektury Pisma Świętego.

Co pozostanie we mnie z nauczania Ojca Wojciecha? Na pewno dwie myśli.

Pierwsza myśl – wezwanie, aby w duchu i prawdzie o sobie stanąć przed Bogiem i po prostu przyznać Mu, że tylko On może przemienić moje serce. Na moje pragnienie zmiany Duch Święty swoją mocą prawdziwie przemieni moje serce, wypełni miłością, dzięki temu stanę się człowiekiem czystego serca.

„Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą" (Mt 5,8).

Druga myśl – z nauczania podczas Gorzkich Żalów – rozważając mękę Chrystusa poznaję cenę mojej wolności. To nie jest tylko wspomnienie historii, która wydarzyła się ponad dwa tysiące lat temu. Ta historia powtarza się – Chrystus nieustannie cierpi i umiera, ilekroć ja wybieram grzech.

Ojcze Wojciechu, dziękuję za podjęty trud nawrócenia mnie. Moim pragnieniem jest, aby każda dobra myśl, która zrodziła się w moim sercu dzięki nauczaniu Ojca była natchnieniem do czynienia dobra i wydała owoc w mojej codzienności. Dziękuję za Twoje świadectwo bycia radosnym uczniem Chrystusa. Dziękuję za radość bycia w Twoim towarzystwie i bezpośredniej rozmowy z Tobą. Twoje poczucie humoru i dystans do siebie urzekły mnie. Pragnę powiedzieć: Ojcze Wojciechu, do zobaczenia i usłyszenia! BÓG ZAPŁAĆ!

Anna Knopik

Podziękowanie

Otrzymałam wielką łaskę od Boga, że mogłam wziąć udział w pielgrzymce do Fatimy. Był to dla mnie bogaty w różne wydarzenia czas żarliwej modlitwy. Dzięki modlitwie wspólnie z Księdzem Proboszczem i osobami biorącymi udział w pielgrzymce wiele dobrego zrodziło się w moim sercu. Jestem bardziej otwarta na potrzeby bliźnich i miłość do Boga. Pragnę podziękować wszystkim za przemiłą atmosferę bycia razem i radość życia. Księdzu Proboszczowi dziękuję za prowadzenie mnie poprzez modlitwę, Eucharystię i Słowo Boże.

Beata Zielonka

Patroni do poznania

(Coś dla rodziców dziecka wybierających imię
lub dla kandydatów do bierzmowania wybierających swojego patrona)

św. Leonard Murialdo, prezbiter

Leonard urodził się w 1828 r. Turynie i tam też dokonał swojego żywota. Pochodził z rodziny szlacheckiej, która kiedyś założyła osadę pod Turynem, Murialdo. Do dziś zachowały się ruiny zamku w Murialdo, siedziba pierwotnych właścicieli okolicy. Miał jednego brata i siedem sióstr.

Kiedy miał 8 lat, rodzice oddali go do prywatnej szkoły, prowadzonej przez pijarów w Savonie. Po powrocie do Turynu studiował filozofię i teologię. W 1951 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Za zezwoleniem biskupa oddał się pracy duszpasterskiej na peryferiach Turynu, bardzo wówczas religijnie i materialnie zaniedbanych. Głosił słowo Boże, spowiadał, nawiedzał domy ubogich, szpitale, domy poprawcze i więzienia. W pracy tej zetknął się bezpośrednio ze św. Józefem Cafasso i ze św. Janem Bosko. Zakładał komitety do budowy nowych kościołów, których brak dawał się dotkliwie wtedy odczuwać w mieście. Popierał także konferencje św. Wincentego a Paulo, których celem było niesienie pomocy ubogim i opuszczonym. W latach 1857-1865 objął kierownictwo oratorium św. Alojzego, które założył św. Jan Bosko. Prowadził tam równocześnie szkołę świąteczną i codzienną wieczorową dla młodzieży pracującej; zorganizował także chór i orkiestrę. W roku 1858 miał szczęście towarzyszyć św. Janowi Bosko i bł. Michałowi Rua w pielgrzymce do Rzymu i brać udział w ich prywatnej audiencji u papieża Piusa IX. Należał bowiem do ich najbliższych współpracowników.

W roku 1861 dołączył do szeroko wówczas zakrojonej wśród katolików akcji "uświęconej niedzieli". W tym samym roku zorganizował akcję "świętopietrza", by przyjść papieżowi z pomocą materialną, gdyż ten był w trudnej sytuacji. Wojska Garibaldiego zajmowały coraz to nowe obszary Państwa Kościelnego dla nowo rodzącego się państwa włoskiego. W tym czasie powstał w Europie wielki ruch, usiłujący skupić w swoich szeregach robotników katolickich i wywalczyć dla nich należne prawa. Na czele tego ruchu stanęli najwybitniejsi społecznicy katoliccy Niemiec, Francji i Anglii. Leonard udał się do tych krajów, by zetknąć się u samych źródeł z tym ruchem i przeszczepić go na ziemię włoską. Po dwóch latach (1865-1866) wrócił do Turynu i objął prowadzenie "Kolegium Rzemiosł", które ufundował ks. Jan Cocchi. Przy tym kolegium pozostał już do śmierci, rozwijając stąd wszechstronną działalność społeczną i charytatywną przez 34 lata.

Dla utrwalenia rozpoczętych dzieł założył nową rodzinę zakonną pod wezwaniem św. Józefa (józefitów). Swoich synów duchowych zobowiązywał osobnym ślubem do obrony nieomylności papieża aż do gotowości przelania za tę prawdę krwi. Prawda o

papieskiej nieomylności została zdefiniowana jako dogmat na Soborze Watykańskim I w 1869 roku. W roku 1870 założył "Stowarzyszenie Młodzieży św. Józefa" o nastawieniu wybitnie apostolskim, a w roku następnym (1871) "Stowarzyszenie Promotorów Katolickich w Turynie". Za nimi poszły inne inicjatywy: "Związek Promotorów Katolickiego Laikatu", "Dzieło Bibliotek Czytanek Katolickich", "Unia Robotników Katolickich" itp. Jak bardzo na czasie było jego zgromadzenie, dowodzi tego fakt, że po zaledwie 3 latach liczyło ono już w Italii ok. 30 placówek. W roku 1872 Leonard wybrał się ponownie w podróż do Francji, gdzie uczestniczył w Kongresie Robotników Katolickich. Dnia 19 marca 1873 r. doszło do ostatecznego powstania Józefitów. Stolica Apostolska zatwierdziła zgromadzenie w latach 1890 i 1897. Tak wielkim autorytetem cieszył się Leonard wśród rzeszy robotniczej, że został zaproszony do Rady Związków Robotników Katolickich w Turynie oraz jako członek Komisji od Spraw Kongresów i Zjazdów Katolickich.

Umęczony tak różnorodną apostolską pracą, zmarł w wieku 72 lat na rękach współbraci i wychowanków w dniu 30 marca 1900 roku. Jego beatyfikacji w 1963 r. dokonał Paweł VI; on też ogłosił go świętym w 1970 r.

[za brewiarz.pl]

Intencje Mszalne

NIEDZIELA 26.03

8.00 + Pelagię (r.) Leona Franciков, Krystynę, Mieczysława Paruzelów, Helenę Kała

10.00 + Urszulę Głąb (8r.) Wacława Kuca, Marię Józefa Raczyńskich, Zdzisława Gajowczyka

12.00 O Boże bł. dla Natalii Dorożyńskiej

16.00 + Jerzego Turka (38r.) Genowefę, Stanisława Turków, Weronikę, Józefa Kasprzaków, zm. z tej rodz. Józefa Wójcika

Poniedziałek 27.03

7.00 + Tadeusza Krysiak od zakładu pogrzebowego „Gibert”

18.00 + Teresę Lamik od brata Józefa z rodziną

Wtorek 28.03

17.00 + Franciszka Bugaj od sąsiadów Grzybów, Labochów i Skwarów

18.00 + Czesławę Lamik od bratowej Janiny z rodziną

Środa 29.03

18.00 1) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
2) + Józefa Chrzanowskiego (13r.), Józefa, Jacka Wojciów
3) + Edmunda Kała od sąsiadów Lisów
4) + Tadeusza Krysiak od siostry Stanisławy z dziećmi
5) + Zygmunta Lelit od Krystyny Zemskiej z rodziną z Gomunic
6) + Józefę, Józefa, Walentego Matyjów, Bronisławę, Lucjana, Wincentego, Sabinę Szleper

Czwartek 30.03

7.00 + Zdzisława Lamik od uczestników pogrzebu

18.00 + Sławomira Misiaka (5r.)

Piątek 31.03

18.00 1) + Czesława, Józefa, Bronisława, Mariannę Mastalerz, Teodorę, Józefa Kożuch
2) + Czesławę Lamik od pracowników Działu Finansowego Stowarzyszenia Przyjaciół Szkół Katolickich

Sobota 01.04

9.00 + Franciszka Bugaj od rodz. Molisów

18.00 + Wandę, Bolesława, Ryszarda Rokosów, zm. z rodz. Rokosów i Sokołowskich

NIEDZIELA 02.04

7.30 **Wypominki**

8.00 Msza za zmarłych polecanych w wypominkach

10.00 + Jerzego, Leona, Jadwigę Syguda, Annę Gogol

12.00 O Boże bł. dla Agnieszki Adamik z okazji 18 urodzin
O Boże bł. i zdrowie dla Ryszarda Schulz z okazji 50 urodzin oraz o potrzebne łaski dla całej jego rodziny

16.00 + Eugeniusza (10r.), Annę Głąb

Msze św. w Niedziele i święta wolne od pracy
8:00, 10:00, 12:00, 16:00

Msze św. w dni powszednie
7:00 (poniedziałki i czwartki), 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nabożeństwa
I-czwartkowe i I-piątkowe – 18:30; I-sobotnie – 9:40

Adoracja Najświętszego Sakramentu
Trzeci piątek miesiąca – 20:00-21:00

Codzienna modlitwa różańcowa
Od niedzieli do piątku – 7:30; w sobotę – 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.
Pierwsze piątki i soboty miesiąca

Grupy – Ministranci i lektorzy, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Akcja Katolicka, Żywy Różaniec

Biblioteka parafialna – w domu katechetycznym, czynna w środy od 17:00

Kancelaria parafialna
Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy – tel. 504843975

Kontakt – ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl